

føre Communen og Staten stor Skade, da Folgen i saa Henseende aabenbart vilde blive den, at man ved Penge eller ved Noget, som kan ansættes til Penges Værd, ved Indrømmelser og Begunstigelser, som de Rige altid kunne vise de Fattige, underhaanden vil skaffe sig den Indflydelse, som Loven ikke paa en naturlig og jævn Maade har villet sikkre Formuen. Den samme ærede Taler har idag gjentaget, at paa et Sted vilde man efter Forslaget have den Ære at komme i den højeste Klasse, kun ved at være Besidder af 2 Edr. Hartorn, et andet Sted maatte man derimod for at opnaae den være Besidder af over 6 Edr. Jeg maa da maaskee ogsaa gjentage, hvad jeg allerede bemærkede, da Sagen blev forhandlet første Gang her i Salen, at det hører til, hvad jeg har særdeles Prædilection for, at Lovforslaget vil føre til det, som jeg finder at være i sin naturlige Orden, at den, som lever i en sammenlignelsesvis rigere og betydeligere Commune, maa have langt større Besiddelse, for at komme til overveiende Indflydelse i den end den, som boer i en sammenlignelsesvis ringere og fattigere Commune. Jeg troer, at noget Lignende vil danne sig i Kjøbstæderne. Ja, jeg troer ogsaa, at vor tidligere Lovgivning — maaskee feiler jeg; thi det er ikke faldet mig ind for i dette Dieblif at tænke derpaa, — har gjort en bestemt Forskjel i mange Punkter imellem hvad der skal gjælde i Kjøbenhavn og hvad der skal gjælde i de andre Kjøbstæder, aabenbart grundet paa, at, hvad der kan være anset for betydelig Formuenhed i Kjøbstæderne, ikke kan ansees derfor i Kjøbenhavn. — Man gjør stundom baade Et og Andet af Nød, og den samme ærede Taler har erklæret, at han i denne Sag af Nød, jeg kunde næsten fristes til at sige, vilde tage tiltakke med det Slette. Ogsaa jeg veed imidlertid, som sagt, godt, og har adskillige Gange erfaret det, at man kan af Nød komme til at tage det meget Ringe og meget Simple. Men jeg har, Gud være lovet, i dette Dieblif den Overbeviisning, — som jeg dristigen skal udtale, da jeg veed, at det er ikke mig, men de særdeles indsigtsfulde Mænd, med hvem jeg har havt den Ære at arbejde sammen, at det er den udmærkede Dygtighed hos

den høitærede Minister, og at det er den gjensidige Imødekommen, som har fundet Sted imellem ham og Udvalget, som det maa skyldes, at Lovforslaget er udviklet, som det er, — jeg har den Overbeviisning, siger jeg, at, naar jeg stemmer for dette Forslag, saa stemmer jeg for Noget, som jeg tør troe virkeligen skal kunne være mit Fædreland til Gavn.

Man: Det var blot den lille Bemærkning, jeg vilde tage mig den Frihed at gjøre, at jeg burde vel egentlig have forudsæet, at den ærede Ordfører vilde komme med en saadan Bemærkning, som skeet er, for at svække Betydningen af de Vidnesbyrd, jeg for omtalte, og jeg burde derfor i mit Foredrag have taget et Forbehold i saa Henseende; dette gjorde jeg ikke, jeg glemte det. Nu, saa skal jeg blot tillade mig at bemærke, at netop derfor fremsatte jeg, hvor jeg har været samlet med Flere i min Kred, først Forslagene ligefrem, uden med et eneste Ord at antyde, fra hvilken Side de vare komne, for at Enhver ganske uafhængigt kunde sælde sin Dom derover.

Da Ingen videre vakkede at yttre sig, oplæstes

Forslag til Lov

om

Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning og Valg.

saaledes som denne findes indført i Anhang til Rigsdagstidenden under LXXIV. og vedtoges ved den derpaa foretagne Afstemning med 29 Stemmer mod 8.

Formanden. Lovforslaget vil derefter blive at tilstille Folkethingets Formand med Anmodning om dets Forelæggelse i dette Thing.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 12; den vil være:

- 1) Valg af 5 Medlemmer til det Udvalg, som har at gjøre Forslag til Behandlingsmaaden af Statsrevisoratets Beretning og Ind-